DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3)

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): cała strona—40 zł., ½ strony—20 zł. ¼ strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy jednoszpaltowy lub jego miejsce 15 gr.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Prenumerata kwartalnie 2 zł. | **Cena egzemplarza 25 groszy.**

Nr. 25—26. (238—239). | Lublin, dnia 16-go czerwca 1928 roku. | Rok VIII.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie z dnia 26 maja 1928 r., uchwalono:

1. Taryfę za przejazd dorożkami samochodowemi (taksówkami) zmienić w ten sposób, że za pierwszy kilometr płaci się 1 zł., a za następne po 70 gr., a za bagaż cięższy ponad 10 kg, płaci się 30 gr.

2. Zatwierdzić plany zamienne na nadbudowę i dobudowę jednego piętra w posesji L. Basa i M. Szpiry przy ul. Królewskiej Nr. 17, przez zamianę strychu od strony ul. Żmigrod na mieszkania podstryszne.

3. Zatwierdzić plany na budowę domu piętrowego z oficyną i komórką ustępową w posesji Pawła Matraszka przy ul. Północnej, z warunkiem urządzenia chodnika przed posesją i zabrukowania podwórza.

Posiedzenie z dnia 1 czerwca 1928 r., uchwalono:

1. Zaciągnąć w Polskim Banku Komunalnym w Warszawie krótkoterminową pożyczkę wekslową w kwocie 100 000 zł., płatną w ciągu 3 miesięcy na zasilenie funduszów Kasy Miejskiej, w celu terminowego wykonania budżetu miasta 1928/29 r. i w tym celu upoważnia p. Prezydenta miasta Antoniego Pączka i Ławnika Magistratu p. Tadeusza Kadurę lub p. Abrama Moszka Kantora do podpisania w imieniu Magistratu weksli i do podjęcia należności z dyskonta weksli Prezydenta miasta p. Antoniego Pączka

Posiedzenie z dnia 4 czerwca 1928 r., uchwalono:

1. Uwzględniając prośbę Związku Artystów Scen Polskich filja w Lublinie, Magistrat uchwala zezwolić na dodatkowe urządzenie w teatrze miejskim w dn. 5 i 6 czerwca r. b. dwuch przedstawień sztuki G. Zapolskiej p. t. „Ich czworo".

2. Dokonać ustnego przetargu na dzierżawę miejsc dla oczyszczania kiszek w rzeźni miejskiej pomiędzy Majlechem Aronem Rozenblatem, Lejbą Gelibterem i Josfem Rubinsztajnem na warunkach uchwalonych przez Magistrat w dn. 24 listopada 1927 roku.

Okres dzierżawy obowiązuje do chwili uruchomienia nowej rzeźni.

Przetarg ma się odbyć dn. 6 czerwca r. b. o godz. I po południu z udziałem przedstawiciela Wydziału Finansowego.

Zawiadomić oferentów o wyznaczeniu przetargu.

Posiedzenie z dnia 5 czerwca 1928 r., uchwalono:

Wypłacić p. Józefowi Grodnickiemu, Dyrektorowi Teatru Miejskiego, 10.000 zł. na poczet subwencji dla teatru miejskiego, na koszty związane z zaangażowaniem personelu artystycznego dla teatru na sezon 1928/29 roku.

Sumę tę p. Grodnicki otrzyma w wekslach, wystawionych przez Magistrat,, płatnych 20 września 1928 roku.

Do podpisania weksli upoważnia się Prezydenta miasta p. Antoniego Pączka i Ławnika Magistratu Tadeusza Kadurę.

(Budżet 1928 29 r. Dział VII, § 80 poz. i).

Ogłoszenie.

W myśl ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) Magistrat m. Lublina ogłasza zatwierdzony przez Radę Miejską m. Lublina w dniu 3/IV 1928 roku, oraz przez p. Wojewodę Lubelskiego reskryptem z dn. 18/V 1928 r. L. 2967/Sm.

STATUT

o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz miasta Lublina.

Na zasadzie art 18 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747), pobiera się w mieście Lublinie podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

§ 1.

Opodatkowaniu w sposób przewidziany w § § 3 i 4, ewentualnie w § 7 i § 10 podlegają wszelkie zabawy, urządzane w obrębie gminy, a w szczególności następujące:

1) zabawy taneczne, kostjumowe i bale maskowe,

2) zabawy ludowe, jak naprz: karuzele, huśtawki, hipodromy, strzelnice, aparaty do mierzenia sił, aparaty reprodukujące mechaniczne utwory muzyczne i i deklamacje, gry połączone z wygraną w pieniądzach lub w przedmiotach, kolejki amerykańskie i t. d.

3) przedstawienia świetlne (kinomotografy), teatry marjonetkowe, przedstawienia cyrkowe, walki zapaśnicze, variete, kabarety i t. p.

4) wystawy i muzea, z wyjątkiem tych wystaw i muzeów, które nie służą dla celów zarobkowych, panoramy, pokazy zwierząt tresowanych, menażerje i t. p

5) zabawy sportowe, wyścigi konne,

6) przedstawienia teatralne, balety, koncerty i wszelkie inne przedstawienia muzyczne,

7) odczyty, deklamacje i recytacje,

8) przedsiębiorstwa i instytucje, utrzymujące bilardy.

§ 2.

Wolne od opodatkowania są:

1) przedstawienia i koncerty, które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych, publicznych lub prywatnych, lub też, które z pozwolenia władz szkolnych urządzane są wyłącznie dla uczniów tych zakładów lub ich rodzin, oraz przedstawienia amatorskie,

2) przedstawienia i zabawy, urządzane przez instytucje dobroczynne i oświatowe, z których dochód przeznacza się wyłącznie i bezpośrednio na cele tychże instytucji,

3) zabawy, które służą wyłącznie dla rozwoju młodzieży, lub też dla ćwiczeń cielesnych, urządzane przez Kluby lub Towarzystwa sportowe, krajowe. Nie zwalnia się jednakże od podatku biletów wstępu na takie zabawy sportowe, które połączone są z totalizatorem, zakładami lub tańcem,

4) odczyty o treści naukowej i inne, o ile cena biletu wejścia nie przewyższa 50 gr., akademje uroczyste, zabawy urządzane przez pojedyńcze osoby w prywatnych mieszkaniach, za które nie uważa się pomieszczeń klubowych.

5) przedstawienia teatralne, koncertowe, odczyty, deklamacje, recytacje, oraz przedstawienia kinematograficzne przez Władze Państwowe urządzane lub wydatnie subsydjowane, jak również odczyty i przedstawienia kinematograficzne treści religijnej

UWAGA: W poszczególnych wypadkach Magistratowi lub Radzie Miejskiej przysługuje prawo zwolnienia całkowitego lub częściowo od podatku widowiskowego poza wyżej wyszczególnionymi.

§ 3.

Podatek od rozrywek, wymienionych w § 1, o ile do nich nie ma zastosowania § 2, pobiera się w formie dodatku procentowego od ceny wykupionego biletu i w wypadkach, gdy uczestnictwo w rozrywce nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu lub ze względów ogólnych są trudności dla kontroli podatku — podatek wymierza sie w sposób ryczałtowy (§ 10).

§ 4.

Podatek od biletów opłacają osoby, nabywające bilety wstępu na wszelkie widowiska i zabawy, wymienione w § 1; inkasuje go na rzecz miasta przedsiębiorstwo, względnie urządzający zabawę lub widowisko i jest za podatek ten odpowiedzialny.

§ 5.

O każdej zabawie, wymienionej w § 1, należy powiadomić Magistrat najpóźniej na dwa dni przed przedstawieniem. O ile nie możnaby było we właściwym czasie zawiadomić o zabawie, ponieważ termin zabawy nie był jeszcze ustalony, wówczas należy donieść Magistratowi najpóźniej w ciągu dwóch dni po zabawie.

Magistrat wydaje zaświadczenie zgłoszenia.

Do zgłoszenia obowiązany jest zarówno przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę, jako też właściciel lub dzierżawca pomieszczenia, w którem odbywa się zabawa.

Magistrat może dla zabaw, urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców, uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające dla szeregu zabaw.

§ 6.

Podatek oblicza się według ceny i liczby wydanych biletów wstępu.

Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów, wydanych bezpłatnie i ilość tych biletów winna być wszakże zgóry zgłoszoną. Cena podana na bilecie służy za podstawę wymiaru nawet wtedy, jeżeli bilet wydany został faktycznie po cenie niższej, natomiast w razie pobranej kwoty wyższej od ceny podanej na bilecie, podatek oblicza się według tej, faktycznie pobranej kwoty.

Pod ceną biletów wstępu rozumieć należy ogólną wysokość pobranej kwoty za wyłączeniem podatku. Opłatę za katalogi lub programy włącza się do ceny biletów, o ile uczestnicy nie są dopuszczani do zabawy bez wykupienia katalogu lub programu.

§ 7.

Podatek wynosi:

1) 60% ceny biletu wstępu ne przedstawienia kinematograficzne, z wyjątkiem przedstawień niżej wyszczególnionych, na przedstawienia cyrkowe, marjonetkowe, kabarety, variete, walki zapaśnicze,

2) 30% ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne o wysokiej wartości artystycznej lub o treści społeczno-wychowawczej, jak również bi-

lety wstępu na wyścigi konne, przyczem od stawek we wzajemnych zakładach pobiera się dodatkowo podatek w wysokości 1%.

3) 10% ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne o treści ściśle naukowej lub szerzącej wiedzę o kraju ojczystym, jego przyrodzie, życiu i kulturze, oraz na zawody i popisy sportowe, urządzane w celach zarobkowych z udziałem zagranicznych organizacji sportowych, jak również na przedstawienia teatralne, koncerty i występy o wysokiej wartości artystycznej, kulturalnej i naukowej, uznanej przez Zarząd miasta.

4) 20% ceny biletu wstępu na wszystkie inne widowiska, zabawy i rozrywki, wymienione w § 1-szym.

Jeżeli widowisko składa się z kilku części lub widowisk, podlegających różnym stawkom podatku, wówczas podatek pobiera się według stawki najwyższej, lub według stawki, należnej od części widowisk lub zabawy, stanowiącej większość programu.

§ 8.

Przy zgłoszeniu przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę winien złożyć w Magistracie bilety, przeznaczone do sprzedania. Bilety muszą być zaopatrzone w numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa, termin, miejsce i rodzaj zabawy, jako też cenę lub bezpłatność biletu. Magistrat zaopatruje bilety stemplem.

Magistrat może przy zgłoszeniu żądać kaucji w wysokości przypuszczalnego wpływu podatkowego, również może Magistrat czynić wyjątki od powyższych wymagań, dotyczących treści biletów i zaniechania ich ostemplowania.

§ 9.

Przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę, może zezwolić na udział w zabawie, jedynie po okazaniu i skasowaniu ostemplowanych biletów. Skasowane bilety uczestnicy zatrzymują i winni na żądanie pokazywać delegatom Magistratu. Przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę obowiązany jest przechowywać przez 30-dniowy okres czasu wszelkie dowody, dotyczące ilości sprzedanych biletów i okazać je na każde żądanie Magistratu.

§ 10.

Od wszelkiego rodzaju zabaw, widowisk, koncertów i rozrywek, urządzanych przez restauracje, kawiarnie i inne przedsiębiorstwa, gdy ze względów, wymienionych w § 3 podatek wymierza się ryczałtowo, podatek oblicza się w sposób następujący:

a) restauracje, cukiernie, kawiarnie, i inne zakłady, w których odbywają się produkcje muzyczne, muzyka mechaniczna, widowiska sceniczne i inne atrakcje, winny opłacać zryczałtowany podatek od 50 zł. do 600 zł. miesięcznie,

b) przedsiębiorstwa i instytucje, w których odbywa się gra w bilard, wpłacać będą podatek zryczałtowany w wysokości od 5 do 25 zł. od jednego bilardu miesięcznie,

c) przedsiębiorstwa i instytucje, w których odbywa się gra w karty, domino i inne gry ze stawkami pieniężnemi, wpłacać będą podatek zryczałtowany w wysokości od 10 do 300 zł. miesięcznie,

d) przedsiębiorcy, utrzymujący salę tańca, karuzele, huśtawki, opłacać będą podatek zryczałtowany od 25 do 500 zł. miesięcznie,

e) przedsiębiorstwa kinematograficzne, cyrkowe i inne opłacać będą odpowiednio do przypuszczalnej frekwencji publiczności i obrotów przedsiębiorstwa w wysokości ustalonej osobno uchwałą Magistratu. Pobór podatku w formie ryczałtu od kinoteatrów i cyrków może być zastosowany przez Magistrat tylko w razie niemożności pobierania podatku od biletów wstępu (patrz § 8).

UWAGA: Podatek ryczałtowy od przedsiębiorstw, wymienionych w tym paragrafie, pobiera się nawet wtedy, gdy opłata za miejsce nie jest pobierana. Stawki podatku, wymienione w punktach a i b w okresie od 1/VI do 1/IX zniża się do połowy.

§ 11.

Wysokość podatku ryczałtowego w granicach, określonych w § 10 wymienionych, Magistrat ustala na podstawie danych, ustalonych przez Komisję po wysłuchaniu przedsiębiorcy, względnie urządzającego zabawę lub widowisko. Komisję powołuje Magistrat z udziałem rzeczoznawców.

§ 12.

O ile przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę, narusza postanowienia § § 3 — 11 w ten sposób, iż okoliczności miarodajnej dla wyliczenia podatku nie można z pewnością ustalić, wówczas Magistrat może określić podatek tak, jak gdyby wszystkie rozporządzalne miejsca zostały rozsprzedane po cenach zwykłych, lub też ustalonych przez Magistrat w poszczególnym wypadku według wyższego szacunku. Na ustalony podatek Magistrat doręczy formalne wezwanie płatnicze.

§ 13.

Podatek od biletów wstępu, względnie zainkasowany przez przedsiębiorcę, winien być wpłacony do Kasy Miejskiej w przeciągu dwóch dni po dniu zabawy, a podatek ryczałtowy 1-go każdego miesiąca zgóry.

§ 14.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 15.

Nieuiszczenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 roku (Dz. Ust. R. P. Nr 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 16.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze, zgodnie z art. 62 — 66 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747). Za świadome i systematyczne obejście przepisów statutu przedsiębiorcy będą pociągani do odpowiedzialności karnej, zgodnie z przepisami Kodeksu Karnego.

§ 17.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 18.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą, oraz po ogłoszeniu w Dzienniku Zarządu Miasta i na miejskich słupach ogłoszeniowych.

Ogłoszenie.

W myśl art. 47 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11/VIII 1923 (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747) Magistrat m. Lublina ogłasza zatwierdzony przez Radę Miejską m. Lublina w dniu 2/IV 1928 r., oraz przez p. Wojewodę Lubelskiego reskryptem z dn. 18/V 1928 r. L. 2865/Sm.

STATUT

o podatku od zajmowanych lokali, lub ich części w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, gospodach, zajazdach lub domach noclegowych na rzecz miasta Lublina.

Na zasadzie art. 7 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747), pobie-

ra się w mieście Lublinie podatek od zajmowanych lokali lub ich części w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, gospodach, zajazdach lub domach noclegowych.

§ 1.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, zajmująca lokal lub jego część w hotelu, pensjonacie, pokojach umeblowanych i t. p. zakładach.

§ 2.

Podatek wynosi 30% sumy należności za najem lokalu wraz z meblami, usługą, pościelą, oświetleniem i opałem.

§ 3.

Od podatku są zwolnieni:

a) posłowie sejmowi i senatorowie,

b) wojskowi i funkcjonarjusze państwowej służby cywilnej, oraz funkcjonarjusze komunalni, przebywający w mieście w celach służbowych,

c) osoby, którym przysługuje zwolnienie od danin i opłat publicznych na podstawie prawa narodów lub na zasadzie specjalnych umów państwowych,

d) osoby stale zamieszkałe w Lublinie w wynajętych pokojach hotelowych lub umeblowanych, o ile Magistrat uzna osoby te za kwalifikujące się do zwolnienia.

W celu uzyskania zwolnienia od podatku, osoby wyżej wymienione, z wyjątkiem posłów i senatorów, winny wyjednać poświadczenie miejscowego Magistratu, że przysługuje im zwolnienie; poświadczenie to należy złożyć w zarządzie hotelu, pensjonatu, pokojach umeblowanych i t. p. zakładach.

§ 4.

Podatek inkasuje przedsiębiorstwo, względnie odnajmujący lokal i za podatek ten jest odpowiedzialny.

UWAGA: Odnajmujący lokale obowiązani są wywiesić w każdym odnajmowanym lokalu na widocznem miejscu cenę wynajmu lokalu, oraz 1 egzemplarz niniejszego statutu.

§ 5.

Przedsiębiorstwom z mniejszą liczbą pokoi Magistrat, za ich zgodą może zryczałtować 30% podatek do wysokości 3/4 sumy, jaka należałaby się miesięcznie, gdyby wszystkie pokoje były odnajęte.

§ 6.

Osoby odpowiedzialne za pobór podatku winny wnieść wpływ z podatku z poprzedniego miesiąca do Kasy Miejskiej przy odpowiednim wykazie do dnia 10 następnego miesiąca.

§ 7.

Celem kontroli podatku przysługuje Magistratowi prawo żądania przedstawienia sobie ksiąg meldunkowych, rachunkowych, oraz wszelkich innych dowodów, jak również delegowania urzędników dla dokonania wywiadu i zebrania danych na miejscu.

§ 8.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 9.

Nieuiszczenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V 1927 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 10.

W razie stwierdzenia okoliczności, wywołujących potrzebę ulgi dla płatnika podatku, Magistrat orzeka o wstrzymaniu egzekucji, odroczeniu zapłaty lub rozłożeniu na raty zaległości podatkowych, w wyjątkowych zaś wypadkach nawet o zupełnem zwolnieniu.

§ 11.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze, zgodnie z art. 62 — 66 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 12.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 13.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą, oraz po ogłoszeniu w Dzienniku Zarządu Miasta i na miejskich słupach ogłoszeniowych.

Ogłoszenie.

W myśl art. 47 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11/VIII 1923 (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) Magistrat miasta Lublina ogłasza zatwierdzony przez Radę Miejską m. Lublina w dn. 2/IV 1928 roku, oraz przez p. Wojewodę Lubelskiego reskryptem z dn. 19/V 1928 r. L. 2869/Sm.

STATUT

o podatku od towarów, przywożonych do miasta Lublina drogami żelaznemi.

Na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747), pobiera się na rzecz miasta Lublina podatek od towarów, przywożonych drogami żelaznemi.

§ 1.

Podatek pobiera się od towarów, przywożonych do miasta Lublina drogami żelaznemi.

§ 2.

Pobór podatku odbywa się przez funkcjonarjuszy miejskich, względnie przez funkcjonarjuszy kolejowych, o ile w tym przedmiocie nastąpi porozumienie z władzami kolejowemi.

§ 3.

Wolne od podatku są:

a) towary, podlegające państwowym podatkom od spożycia, zużycia, względnie produkcji, oraz stanowiące monopol państwowy, a mianowicie: tytoń i wyroby tytoniowe, sól zwykła, kuchenna, fabryczna, bydlęca, słód, sprowadzany przez browary, cukier, spirytus i wódka, piwo i porter, wino musujące owocowe, drożdże prasowane, ropa naftowa i jej przetwory, zapałki, świece parafinowe, nadawane przez rafinerję krajową, wino musujące winogronowe, kwas octowy, wino zwykłe i owocowe, miód do picia, sacharyna;

b) ładunki, zwolnione uchwałą Rady Miejskiej, a mianowicie: rzeczy domowe, zboże, mąka, kasza, ziemniaki, filmy kinematograficzne, karpina i drzewo opałowe, nawozy sztuczne i naturalne;

c) ładunki, stanowiące własność Państwa lub Samorządu terytorjalnego;

d) artykuły, przeznaczone do odbudowy zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, zniszczonych wojną, oraz na rozbudowę miast (art. 34 Ustawy o Rozbudowie miast (Dz. Ust. R. P. Nr. 42/27 r., poz. 372);

e) ładunki przewożone przez stację kolejową transito, przesyłki bagażowe i pocztowe, oraz te ładunki instytucji dobroczynnych i naukowych, które uzyskają specjalne zezwolenie ze strony Magistratu.

§ 4.

Podatek od ładunków towarowych wynosi:

I. Od przesyłek jednostkowych zwyczajnych i pośpiesznych, za które opłatę przewozową oblicza się według sztuki, a nie wagi, pobierać podatek:

a) za konie i bydło rogate rosłe 2 zł. od sztuki,

b) za inne zwierzęta 50 gr. od sztuki.

II. Od ładunków poniżej wymienionych pobierać podatek w wysokości połowy opłaty kolejowej za odległość 5 klm;

a) od wszystkich ładunków przywożonych z odległości nie dalszej, niż 50 kilometrów,

b) od przesyłek drobnych o wadze do 20 klg.,

c) drzewo celulozowe i osikowe, jaja, kamienie i minerały surowe, zgruba obrobione, kości surowe, kwas siarczany i solny, masa drzewna i celuloza, masa kamienna, melasa, odpadki skór i obrzynki 4 ctm. szerokości, papa dachowa, pasza, trawa, siano, słoma, plewy, rudy, żużle, szlaka, wypałki pirytowe, smoła węglowa surowa i preparowana, gudroń, szkło tłuczone, szmelc, szmaty, wapień, dolomit, jarzyny, warzywa, wytłoki buraczane, zwierzęta domowe żywe, żelazo, stal surowa.

III. Od ładunków poniżej wymienionych pobierać podatek w wysokości $^1/_4$ części opłaty kolejowej na odległość 5 klm.

a) buraki cukrowe,

b) budulec drzewny nieobrobiony.

IV. Od ładunków pozostałych pobierać podatek w wysokości kolejowej opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

§ 5.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 6.

Nieuiszczenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721),z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V 1927 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze, zgodnie z art. 62 — 66 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 8.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat w porozumieniu się z władzami kolejowemi.

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą, oraz po ogłoszeniu w Dzienniku Zarządu Miasta i na miejskich słupach ogłoszeniowych.

Ogłoszenie.

W myśl art. 47 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11/VIII 1923 (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747) Magistrat m. Lublina ogłasza zatwierdzony przez Radę Miejską m. Lublina w dn. 2/IV 1928 r., oraz przez p. Wojewodę Lubel. reskryptem z dn. 18/V 1928 r. L. 2965/Sm./III.

STATUT

podatku od placów budowlanych i od gruntów o charakterze budowlanym na rzecz miasta Lublina.

Na podstawie art. 4 p. 5 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747), pobiera się samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów o charakterze budowlanym w mieście Lublinie.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają znajdujące się na terytorjum miasta place budowlane, oraz grunty, które uzyskały charakter placów budowlanych.

§ 2.

Nie podlegają opodatkowaniu:

a) grunty niezabudowane, będące własnością Skarbu Państwa i Miasta, oraz instytucji religijnych, naukowych, oświatowych, dobroczynnych, o ile instytucje te nie działają w celach zarobkowych,

b) prywatne parki i sady owocowe, grunty niezdatne wogóle pod budowę domu, jak: łąki bagniste, ziemie zalewne i t. p., oraz grunty, znajdujące się przy przedsiębiorstwach przemysłowych i służące dla celów, związanych z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa,

c) grunty opodatkowane, jako grunty rolne,

d) grunty i place budowlane, od których podatek nie wynosi 3 złotych rocznie,

e) place i grunty, połączone z nieruchomością zabudowaną i łącznie opodatkowane podatkiem od nieruchomości.

§ 3.

Za place budowlane, podlegające opodatkowaniu w myśl § 1, względnie za grunty, które uzyskały charakter placów budowlanych, uważa się wszelkie place i grunty, nadające się do zabudowania i położone przy wszystkich istniejących ulicach uregulowanych.

UWAGA: Linje, rozgraniczające tereny, na których położone są place i grunty budowlane, oraz tereny gruntów rolnych, określa Magistrat.

§ 4.

Za podstawę opodatkowania przyjmuje się wartość sprzedażną gruntu niezabudowanego, podlegającego opodatkowaniu.

§ 5.

Odpowiedzialność za wpływ podatku ponosi właściciel gruntu, jeśli zaś grunt jest w posiadaniu kilku osób, to solidarnie wszyscy współwłaściciele.

W razie posiadania i użytkowania gruntu oddzielnie od prawa własności (naprzykład tytułem dożywocia), odpowiedzialną za wpływ podatku jest osoba, w której posiadaniu lub użytkowaniu znajduje się grunt.

§ 6.

Podatek wynosi 1% od wartości gruntu i wymierza się za cały rok; podatek płatny jest jednorazowo 1 czerwca r. b.

UWAGA: Wartość budowli pomocniczych i czasowych meljoracji, dokonanych przez właścicieli gruntu, może być odliczona.

§ 7.

Każdy właściciel gruntu niezabudowanego obowiązany jest złożyć w Magistracie w terminie, oznaczonym przez Magistrat, deklaracje według przepisanego wzoru z wykazaniem rozmiaru gruntu, jego praw i obciążeń, oraz sposobu użytkowania. W razie niezłożenia deklaracji w terminie, Magistrat ustala dane z urzędu.

§ 8.

W celu sprawdzenia złożonych deklaracji, wymienionych w § 7, oraz w celu postawienia wniosku co do wymiaru podatku powołuje Magistrat Komisję.

Każda z Komisji składa się z przewodniczącego, z 4 członków i z tyluż zastępców, przyczem conajmniej 2 członków i 2 zastępców z grona płatników.

Połowę liczby członków Komisji wybiera Rada Miejska, drugą połowę i przewodniczącego mianuje Magistrat.

§ 9.

Czynności w Komisjach winny być zakończone w terminie, wyznaczonym przez Magistrat.

§ 10.

Celem sprawdzenia deklaracji Komisja ma prawo:

1) zażądać od właściciela gruntu wyjaśnień ustnych i piśmiennych,
2) powoływać ekspertów,
3) dokonywać oględzin gruntu.

§ 11.

Wnioski Komisji podlegają rozważeniu i zatwierdzeniu przez Magistrat.

W razie wątpliwości co do poszczególnych gruntów, Magistrat zwraca się do Komisji o uzupełnienie danych i o opinję.

§ 12.

O wysokości podatku, określonego przez Magistrat, posyła się każdemu płatnikowi zawiadomienie z oznaczeniem podstawy opodatkowania, terminu płatności i terminu odwołania.

§ 13.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 14.

Nieuiszczenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 15.

W razie stwierdzenia okoliczności, wywołujących potrzebę ulgi dla płatnika podatku (pożar, powódź, ciężka choroba, ciężkie położenie materjalne i t. p.), Magistrat orzeka o wstrzymaniu egzekucji i odroczeniu zapłaty, lub rozłożeniu na raty zaległości podatkowych, w wyjątkowych wypadkach nawet o zupełnem zwolnieniu.

§ 16.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze, zgodnie z art. 62 — 66 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 17.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 18.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą, oraz po ogłoszeniu w Dzienniku Zarządu Miasta i na miejskich słupach ogłoszeniowych.

Ogłoszenie.

W myśl art. 47 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747) Magistrat m. Lublina ogłasza zatwierdzony przez Radę Miejską m. Lublina w dniu 2/IV 1928 roku, oraz przez p. Wojewodę Lubelskiego reskryptem z dnia 19/V 1928 roku L. 2868/Sm.

STATUT

podatku od spadków i darowizn na rzecz miasta Lublina.

§ 1.

Na zasadzie art. 16 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747), pobiera się w mieście Lublinie podatek od spadków i darowizn.

§ 2.

Podatkowi podlegają wszystkie spadki i darowizny, powstałe po dniu 1 grudnia 1923 roku, które podlegają państwowemu podatkowi od spadków i darowizn, a których przedmioty znajdują się w obrębie miasta Lublina.

§ 3.

Podatek wynosi 10% państwowego podatku od spadków i darowizn.

Jeżeli przedmioty, podlegające państwowemu podatkowi od spadków i darowizn znajdują się także w obrębie innego Związku Komunalnego, podatek pobiera się w takiej części, jaka odpowiada stosunkowi czystej wartości przedmiotów, znajdujących się w obrębie miasta Lublina do całej podstawy wymiaru.

Długi, z wyjątkiem zabezpieczonych na nieruchomościach, uważa się jako ciążące na wszystkich przedmiotach w stosunku do ich wartości.

§ 4.

Do uiszczenia podatku miejskiego obowiązany jest płatnik państwowego podatku od spadków i darowizn.

§ 5.

Wymiar i pobór podatku uskutecznia Magistrat, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organa, pobierające państwowy podatek od spadków i darowizn. Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze podatku komunalnego może być im przyznane z funduszu Związku Komunalnego wynagrodzenie do wysokości 2% pobranego podatku.

§ 6.

Płatnicy podatku komunalnego w wypadku, gdy pobierany jest bezpośrednio przez Magistrat, winni przedstawić temuż Magistratowi najdalej w ciągu dni 14 od dnia dokonania wymiaru państwowego podatku wszystkie dane, dotyczące wymiaru tego podatku. Wymiar podatku komunalnego Magistrat uskutecznia na podstawie powyższych danych, tudzież innych danych, otrzymanych w sposób, przewidziany w art. 44 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 7.

Wymierzony przez Magistrat podatek komunalny winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego. O ile zaś podatek pobierany jest przez organa uprawnione do poboru podatku państwowego (§ 4), winien być uiszczony równocześnie z podatkiem państwowym.

§ 8.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 9.

Nieuiszczenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 10.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze, zgodnie z art. 62 — 66 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 11.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą, oraz po ogłoszeniu w Dzienniku Zarządu Miasta i na miejskich słupach ogłoszeniowych.

Ogłoszenie.

W myśl art. 47 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. U. st. Nr. 94, poz. 747), Magistrat m. Lublina ogłasza zatwierdzony przez Radę Miejską m. Lublina w dn. 16/IV 1928 r., oraz przez p. Wojewodę Lubelskiego reskryptem z dn. 19/V 1928 r. L. 2867/Sm.

STATUT

o opłatach od umów o przeniesieniu tytułu własności majątku nieruchomego na rzecz miasta Lublina.

Na zasadzie art. 13 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747), pobiera się w mieście Lublinie opłaty od umów o przeniesieniu tytułu własności majątku nieruchomego.

§ 1.

Opłacie tej podlegają pisma, stwierdzające umowy o przeniesieniu tytułu nieruchomości, położonych na obszarze m. Lublina, które podlegają opłatom stemplowym w myśl Ustawy z dnia 1/VII 1923 roku. Za nieruchomości uważa się, oprócz przedmiotów, które są nieruchomościami, w myśl przepisów prawa cywilnego inne przedmioty, o ile są wymienione w ust. ostatnim art. 12 Ustawy o opłatach stemplowych.

§ 2.

Opłata pobierana będzie na rzecz m. Lublina w wysokości 2% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej.

W wypadkach, gdy na podstawie Ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1/VII 1926 r. pobiera się na rzecz państwa opłatę niższą, niż 4%, wówczas 2% opłaty na rzecz miasta odpowiednio zniża się.

Wysokość opłaty na rzecz miasta nie może przewyższać połowy opłaty stemplowej.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest solidarnie zbywca i nabywca.

§ 3.

Wymiar i pobór opłaty uskutecznia Magistrat, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organy, pobierające państwową opłatę od umów o przeniesieniu tytułu własności nieruchomej

Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze opłaty komunalnej może być przyznane z funduszu Związku Komunalnego wynagrodzenie do wysokości 4% pobranej opłaty, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Skarbu, Ministra Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 10/I 1923 roku (Dz. Ustaw. R. P. Nr. 13, poz. 85).

§ 4.

Wymiar opłaty komunalnej Magistrat uskutecznia na podstawie powyższych danych, tudzież innych danych, otrzymanych w sposób, przewidziany w art. 44 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Płatnicy opłaty komunalnej przy sporządzeniu aktu obowiązani są złożyć jednocześnie na ręce notarjusza, a w wypadku pobierania bezpośrednio przez Magistrat, przedłożyć Magistratowi w ciągu 14 dni zeznanie, zawierające wszystkie dane, dotyczące podstaw wymiaru tejże opłaty na kartach według wzoru, dostarczonego przez Magistrat.

§ 5.

Wymierzoną przez Magistrat opłatę komunalną winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego.

O ile zaś opłata pobierana jest przez organy, uprawnione do poboru opłaty państwowej (§ 4), winna być uiszczona jednocześnie z opłatą państwową.

§ 6.

Odwołania w sprawach wymiaru opłat wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 7.

Nieuiszczenie opłat we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie ich w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 8.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłat podlegają karze, zgodnie z art. 62 — 66 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 9.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą, oraz po ogłoszeniu w Dzienniku Zarządu Miasta i na miejskich słupach ogłoszeniowych.

Ogłoszenie.

W myśl art. 47 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747) Magistrat m. Lublina ogłasza zatwierdzony przez Radę Miejską m. Lublina w dniu 16/IV 1928 r., oraz przez p. Wojewodę Lubelskiego reskryptem z dnia 19/V 1928 roku L. 2867/Sm.

STATUT

podatku od psów na rzecz miasta Lublina.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747), pobiera się w m. Lublinie podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców m Lublina.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele, (ewentualnie posiadacze psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta, liczące mniej, niż 8 tygodni,

b) psy łańcuchowe do pilnowania gospodarstw, trzymane na uwięzi,

c) psy będące w posiadaniu władz państwowych lub samorządowych.

d) psy należące do przebywających w obrębie miasta Lublina nie dłużej, niż 4 tygodnie,

e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującem się sprzedażą psów,

f) psy należące do przedstawicieli państw obcych.

§ 3.

Podatek wynosi:

a) od każdego pierwszego psa, podlegającego opodatkowaniu 10 złotych rocznie,

b) od każdego drugiego psa podlegającego opodatkowani 20 zł. rocznie.

c) od trzeciego i następnego psa podlegającego opodatkowaniu 30 zł. rocznie.

§ 5.

Podatek płatny jest jednorazowo dnia 1 maja.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat na podstawie danych o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, które właściciele tych zwierząt obowiązani są zakomunikować Magistratowi w sposób wskazany w Przepisach Wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może Magistrat żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Magistratowi przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia właścicieli psów od opodatkowania.

§ 9.

O wysokości przypadającego podatku zostanie każdy płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem z oznaczeniem podstaw opodatkowania, terminu płatności i terminu odwołania.

§ 10.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 11.

Nieuiszczenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze pszymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17/V 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 12.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze, zgodnie z art. 62 — 66 Ustawy z dnia 11 VIII 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 13.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą, oraz po ogłoszeniu go w Dzienniku Zarządu Miasta i na miejskich słupach ogłoszeniowych.

Prezydent m. Lublina (—) *A. Pączek.* Naczelnik Wydziału (—) *L. Radliński.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

INŻ. WŁODZIMIERZ RABCZEWSKI

PRZYMUS WODOCIĄGOWO-KANALIZACYJNY W ŚWIETLE NOWYCH USTAW

(Referat, wygłoszony na X Zjeździe Gazowników i Wodociągowców Polskich w Katowicach w dniach 17—20 maja 1928 r.)

[Ciąg Dalszy].*)

Przymus wodociągowo kanalizacyjny, znany i czynny w szeregu krajów europejskich, przed wojną wyzwoleńczą był tylko ustawowym straszakiem, środkiem in potentia, do sankcji którego odnośne władze mogłyby w razie potrzeby uciekać się; jednakże należyte uświadomienie społeczeństwa o zdrowotnych walorach inwestycji wodociągowo- kanalizacyjnych, właściwy pęd do udogodniania życia, co te inwestycje stwarzają, wreszcie zrozumienie niewątpliwych korzyści ekonomicznych, jakie wypływają z zaprowadzenia oraz korzystania inwestycji wodociągowo-kanalizacyjnych, stawiały, z bardzo nielicznemi wyjątkami, uciekanie się do tego przymusu poza kresem potrzeby: skoro gminne urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne powstawały, właściciele nieruchomości naogół nie omieszkiwali łączyć swe nieruchomości z temi urządzeniami i korzystać z nich. Po wojnie wyzwoleńczej sytuacja ta mocno się pogorszyła: ekonomiczna ruina krajów, w ten lub inny sposób związany z wojną, spowodowała ekonomiczne załamanie się społeczeństw; dla ratowania zachwianej równowagi odnośne rządy widziały się być zmuszone uciec się ze względów ekonomicznych oraz politycznych do wprowadzenia w rozmaitych dziedzinach szeregu zarządzeń normujących oraz ograniczających; między innemi uległ ustawowemu ograniczającemu ustaleniu stosunek lokatora do właściciela lokalu pod mianem ochrony lokatorów. W ustaleniu tego stosunku w naszym kraju odnośna ustawa — ustawa z dn. 11.IV.1924 o ochronie lokatorów (Dz. Ust. R. P. 10.V.1924 Nr. 39, poz. 406) — orzekała, że opłaty gminne od dostarczania wody i kanałów, obciążające tytułem komornego lokatorów (art. 7, ust. 1), ustają i obciążają właścicieli nieruchomości, skoro komorne od danego pomieszczenia osiągnie 75% podstawowego komornego, co już ma ogólne miejsce od roku 1927-go.

*) patrz Nr. 20—21, 24.

Przy istnieniu tej klauzuli ustanawianie przymusu wodociągowo-kanalizacyjnego byłoby w znacznej mierze nierealnem, gdyż, spadając na właścicieli nieruchomości i powodując łożenie przez nich względnie znacznych kwot na inwestycje wodociągowo-kanalizacyjne, nie dawałoby im najmniejszej podstawy ekonomicznej do finansowania tych inwestycji, natomiast nierentujące się, chociażby tylko samowystarczalnie, prywatne inwestycje przenoszą całe zagadnienie w dziedzinę filantropji i szerokiego znaczenia, o jakie właśnie chodzi, nie mają. Właściciel nieruchomości miałby łożyć środki na budowę inwestycji oraz na opłatę za użytkowanie wody i kanałów dla dogodności oraz polepszenia życia lokatorów, gdy ci ostatni mieliby korzystać z tych dobrodziejstw całkiem gratisowo!

Niewłaściwości podobnego stanu rzeczy udzielał dużo uwagi szereg zjazdów i konferencyj społecznych, w szczególności zaś V-ty Zjazd Higjenistów Polskich w Poznaniu (28.VI — 1.VII.1927), który jednogłośnie uchwalił: „W interesie podniesienia stanu sanitarnego miast należy umożliwić zakładanie instalacji wodociągów i kanalizacyjnych w domach, nieposiadających takich urządzeń, a to przez odpowiednią nowelizację ustawy o ochronie lokatorów, pozwalającą na pociągnięcie lokatorów do opłacania kosztów konsumcji wody oraz do ponoszenia odpowiedniej części kosztów założenia tych urządzeń".

Otóż rozporządzenie z dn. 14.III.1928 robi wielki wyłom w ścianie, tamującej postępowanie przymusu wodociągowo-kanalizacyjnego, i stawia go na tory realne. Ustala ono mianowicie, iż ograniczenie prawa właścicieli nieruchomości do pobierania opłat za wodę i za kanały nie ma zastosowania w stosunku do tych osiedli, lub części tychże, które w dniu wejścia w życie ustawy o ochronie lokatorów, to znaczy w dniu 1.VI.1924 nie posiadały gminnych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, skoro domy w nich zostały połączone z wodociągami lub kanałami gminnemi.

Rozporządzenie to nie rozstrzyga bynajmniej ekonomicznego zagadnienia przymusowej budowy urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych w nieruchomościach, natomiast użytkowanie tych urządzeń stawia na właściwem ekonomicznem podłożu.

Rozporządzenie obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa Śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, to znaczy z dniem 17.III. 1928.

Dwie ustawy z dn. 16.III.1928.

W dniu 16 marca 1928 roku zostały wydane dwa rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z mocą ustaw — jedno o zaopatrywaniu ludności w wodę i drugie o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. Ustaw R. P. 19.III.1928, Nr. 32, poz. poz. 310 i 311).

(Ciąg dalszy nastąpi).

Treść Nr. Nr. 25—26.:

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.